

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 4-й
Газета виходить
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

22 (204)

Субота, 29 травня 1971 року

Ціна 2 коп.

СПРАВИ ПОЛІПШИЛИСЬ

До Центрального правління неодноразово надходили скарги від трудівників учбово-виробничих підприємств про те, що в деяких гуртожитках панує нудьга, відсутні елементарні санітарно-побутові умови.

У грудні минулого року президія Центрального правління обговорила стан культмасової і політико-виховної роботи в гуртожитках Запорізького та Одеських УВП. Вона відмітила ряд недоліків, типових для всіх гуртожитків товариства. В деяких гуртожитках відсутні змагання між кімнатами, подекуди погане оформлення червоних кутків, нерегулярно виходять стінгазети, трапляються випадки порушення правил співжиття у гуртожитках.

Керівники УВП не подають належної допомоги в проведенні політико-виховної та культурно-масової роботи в гуртожитках. Вся робота лягає на плечі вихователів. Зрозуміло, одній людині це не під силу. Звідси — і одноманітність форм і методів культурно-масової роботи.

Президія Центрального правління довела аналіз перевірки Запорізького та Одеських гуртожитків до всіх облвідділів і запропонувала їм переглянути стан справ у своїх гуртожитках більш критично.

Минуло майже півроку. Час, достатній для виправлення вказаних недоліків. Перевірка, проведена організаційним відділом Центрального правління, показала, що керівники багатьох облвідділів та підприємств Товариства зробили належні висновки. Значно покращилась культмасова та політико-виховна робота в гуртожитках Дніпропетровського, Закарпатського, Київського, Кримського, Львівського та Сумського облвідділів. Серйозно поставився до ліквідації виявлених недоліків Одеський облвідділ. У гуртожитках поліпшилися санітарно-побутові умови, виховна робота, організовано зма-

гання на кращу кімнату, діють гуртки.

Але не всі обласні відділи з потрібною вимогливістю поставилися до цієї важливої справи. Запорізький, Ворошиловградський, Миколаївський, Полтавський, Ровенський, Донецький, Харківський та Чернівецький навіть не спробували обговорити постанову президії. У Черкаському та Бродівському гуртожитках санітарно-гігієнічні умови не відповідають нормам. На Вінницькому ліжка та стільці потребують заміни, у гуртожитках Київського УВП-1 недостатня кількість стільців, відсутні графіни, склянки. Гуртожитки ряду підприємств потребують ремонту.

Настав час, коли відступати далі нікуди. Вказаним облвідділам потрібно прикласти максимум зусиль, щоб гуртожитки стали для виробничників рідною домівкою.

Зобов'язання переглянули

Колектив Конотопського учбово-виробничого підприємства ще в січні цього року взяв соціалістичні зобов'язання по виконанню завдань дев'ятої п'ятирічки. Ось деякі з них: реалізувати продукції понад план на 300 тисяч, дати прибутку на 40 тисяч карбованців більше, ніж передбачено планом.

У відповідь на рішення XXIV з'їзду КіпрС виробничники переглянули свої попередні зобов'язання і взяли нові, підвищені. Дали слово за п'ятирічку додатково реалізувати продукції на 750 тисяч, одержати понад план 70 тисяч карбованців прибутку.

Зараз колектив УВП натхненно працює, виконуючи свої зобов'язання. За чотири місяці реалізовано понад план продукції на

Колектив мебельників Дрогобицького учбово-виробничого підприємства день виборів до Верховної Ради і місцевих Рад депутатів трудящих зустрічає новими трудовими перемогами.

На десять днів раніше строку мебельники виконали виробничі завдання травня. До кінця місяця вони зобов'язалися виготовити понад план меблів ще на 33 тисячі карбованців.

В соціалістичному змаганні попереду йдуть дільниці ліжково-

35 тисяч карбованців. Перед ведуть зміни майстрів В. Голенко, Л. Оселедець та Г. Бархатова. Відмінно трудяться ударники комуністичної праці М. Бабич, М. Золотарьова та інші.

Н. СТЕШЕНКО.

Ударниця комуністичної праці.

НАЗУСТРІЧ ВИБОРАМ

Визначний політичний події в житті радянського народу — вибори до Верховної Ради УРСР та місцевих Рад депутатів трудящих — працівники Бродівського Будинку культури глухих приділяють велику увагу. Вона займає важливе місце в громадсько-вищій роботі з членами УТОГ.

Останнім часом прочитані лекції: «XXIV з'їзд КіпрС про зміцнення Радянської держави і розвиток соціалістичної демократії», «За блок комуністів та безпартійних», «Кращих синів і дочок радянського народу — до Рад».

Бродівська районна організація товариства «Знання» читає у Будинку культури цикл лекцій «Демократія соціалізму — найсправедливіша демократія у світі».

У бібліотеці обладнано книжкову виставку «Назустріч виборам». Глухі трудівники мають змогу ознайомитися з матеріалами про радянську виборчу систему, з працями В. І. Леніна по цьому питанню.

Г. БОГАЧИК.

На Бродівському учбово-виробничому підприємстві багато працює молоді, яка 13 червня буде вперше голосувати. Заступник директора УВП П. Кайдан часто проводить бесіди з молодими виборцями.

На фото П. КАЙДАН проводить чергову бесіду.

ПЛАН ТРАВНЯ — ДОСТРОКОВО!

матрацна та заготівельна, де майстрами М. Юдицький, та Г. Яворський. Ударною працею відзначаються столярі-краснодеревники Мар'ян Миколайович Семич, Микола Томович Дяк, Мирон Васильович Беригуляк, які щомісячні виробничі завдання виконують на 125—130 процентів.

Колектив мебельників пишається Мироном Васильовичем, його висунули і зареєстрували кандидатами в депутати Дрогобицької міської Ради депутатів трудящих.

Продукція мебельників Дрогобича — шафи гардеробні, дерев'яні ліжка з матрацами, кухонні буфети — користується великим попитом у населення. Це приємна новина і разом з тим, вона примушує колектив думати над дальшим розширенням асортименту

виробів, поліпшенням їх якості та здешевленням.

Ці питання обговорювалися на загальних зборах робітників. У світлі рішень XXIV з'їзду КіпрС були переглянуті соціалістичні зобов'язання, взяті нові підвищені плани. Так, врахувавши свої можливості і місцеві ресурси, мебельники вирішили виробничі завдання другого року п'ятирічки збільшити майже на 30 процентів.

Не заспокоюється тут і творча думка раціоналізаторів і винахідників. Зараз колектив працює над створенням нових видів виробів. Зокрема, у другому півріччі цього року, мебельники Дрогобицького учбово-виробничого підприємства запустять у виробництво спальний гарнітур «Гуцулка».

ВОНИ БУДУТЬ ГОЛОСУВАТИ ВПЕРШЕ

Відмінними успіхами у праці і навчанні зустрічають день 13 червня — день виборів до Верховної та місцевих Рад депутатів трудящих України, швейниці та учні групи виробничого навчання Львівського учбово-виробничого підприємства № 1. Це А. Войтешин, В. Гаврилів, Г. Пикарук, Л. Свединська, Л. Сидор, А. Шалата, Н. Донскова та інші, які в переддень цієї знаменної події вже досягли повноліття і вперше візьмуть участь у всенародному голосуванні за кандидатів блоку комуністів і безпартійних.

Всі вони вже ознайомились з процедурою голосування, звірили і уточнили достовірність записів про свій соціальний стан у виборчих списках, прочитали спеціальну брошуру про права і обов'язки виборців, але все-таки трішечки хвилюються. Ще б пак! Адже всі вони, ставши повнолітніми, вже мають всі права громадян Радянського Союзу.

У день всенародного свята 13 червня 1971 року вони всі, як один, опустять у виборчу урну різноколірні бюлетні і цим виявлять своє довіря народним обранцям.

На фото: (зліва направо) Марія СИТКА, Марія РОМАНЮК і Люба РОСТОЦЬКА повертаються з виборчої дільниці.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

У нас в гостях журнал

У травні, на запрошення редакції журналу «Жизнь глухих», працівник нашої газети відвідав учбово-виробничі підприємства Москви та Ленінграда, ознайомився з роботою Ленінградського відновного центру.

Сьогодні, з ласкавого дозволу редакції журналу «Жизнь глухих», ми друкуємо деякі матеріали чергового номеру журналу.

МІЖ ДВОМА З'ЇЗДАМИ

У ЧЕЛЯБІНСЬКУ 6—8 липня відбудеться черговий X з'їзд Всеросійського товариства глухих. В його роботі візьмуть участь 287 делегатів, які представляють майже 145 тисяч членів товариства, об'єднаних 5028 первинними організаціями.

В. А. Фуфасєв — голова Центрального правління Всеросійського товариства глухих в статті між двома з'їздами підводить підсумки виконання виробничих завдань восьмої п'ятирічки колективами підприємств Товариства.

Самовіддана праця, широкий прояв ініціативи членів Товариства одержали високу оцінку партії і уряду — 4500 чоловік нагороджені Ленінськими ювілейними медалями.

В 1970 році підприємства Товариства виробили продукції в 1,6 рази більше, ніж у 1965 році. Прибутки зросли в 1,7 рази, а загальний обсяг капіталовкладень склав 28 мільйонів карбованців. На нові умови планування та економічного стимулювання переведено 52 підприємства.

За п'ятиріччя побудовано 22 корпуси виробничого та допоміжного призначення. Із року в рік росте число новаторів виробництва. За п'ятиріччя впроваджено 1785 раціоналізаторських пропозицій, з економічним ефектом 900 тисяч карбованців. Велика робота проведена по трудовлашту-

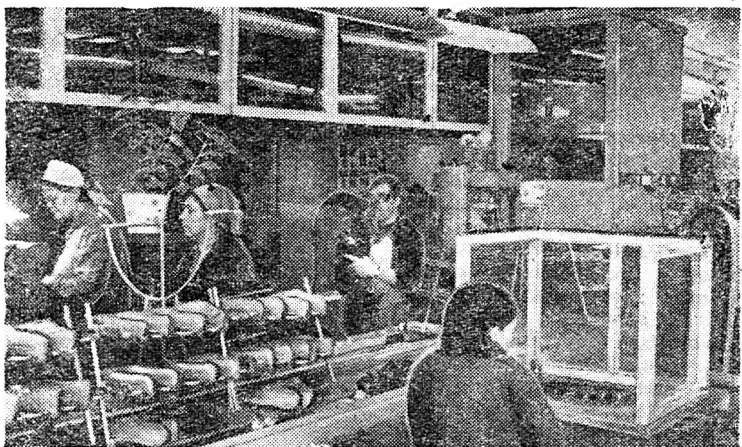
ванню. В даний час 99,8 процента членів Товариства працюють в промисловості та сільському господарстві республіки. За ці роки на УВП та на державних підприємствах підготовлено 7500 кваліфікованих робітників.

За період між з'їздами побудовано за рахунок Товариства 28 житлових будинків загальною площею 60 тисяч квадратних метрів. В системі Товариства: 157 будинків культури і клубів, 420 районних і сільських червоних кутків. В будинках культури і клубах працює 1230 різних гуртків — художньої самодіяльності, кінолюбителів, та інші.

Сьогодні в Російській Федерації 36 глухих мають звання майстра спорту СРСР, 62 чоловіки — кандидати в майстри.

Автор статті підкреслює, що робота X з'їзду збігається з початком нової п'ятирічки. Перед Товариством стоять великі завдання: учбово-виробничим підприємствам належить забезпечити ріст продуктивності праці, розширити спеціалізацію і кооперування виробництва, забезпечити високий технічний рівень, економічність і якість усіх видів продукції, більш ефективно використовувати виробничі потужності і основні фонди, економічно витратити сировину.

Ці та інші питання будуть розглядатися на черговому X з'їзді Товариства.

ЛАСКАВО ЗАПРОШУЄМО!

25 РОКІВ — срібне весілля — відмітило подружжя: Роза Іллїнічна і Олександр Іванович Кокотасєв в Челябінському Палаці культури імені 50-річчя Жовтня. Олександр Іванович — кращий токарь тракторного заводу імені В. І. Леніна, а його дружина — майстер УВП. Ювілярів тепло поздоровили, вручили пам'ятні подарунки, на їх честь був організований концерт.

— Це вже стало традицією, — пише Н. Соннов — зав. відділом Челябінського обкому КПРС — відзначати ювілей людей, які своєю працею створюють багатство, зміцнюють могутність Батьківщини.

На підприємствах області працює біля 3 тисяч членів Товариства, 220 з них — нагороджені Ленінською ювілейною медаллю «За доблесну працю», сотні чоловіків носять високе звання ударників комуністичної праці. В статті, зокрема, йдеться про здружений колектив тракторного заводу, на якому працює майже 600 чоловік глухих. Для них тут створені хороші умови для праці, навчання.

На ЧТЗ майже відсутня плінність кадрів. Щорічно до 60 чоловік шляхом індивідуального навчання одержують спеціальності верстатників та слюсарів-складальників. Багато з них на рік раніше виконали завдання восьмої п'ятирічки, а слюсар М. І. Лузін, токарь О. І. Кокотасєв за чотири роки зробили стільки, скільки їм належало зробити за вісім років!

Автор статті на цікавих прикладах ілюструє трудову діяльність глухих Златоустівського машинобудівного заводу ім. В. І. Леніна. Колектив заводу з гордістю доповідає про те, що до дня відкриття XXIV з'їзду КПРС вони понад план випустили 2 екскаватори Э-153, які зараз працюють на будовах Сибіру.

...Челябінськ обрано містом X з'їзду Всеросійського товариства глухих. Ми чекаємо вас, товариші делегати. Ласкаво запрошуємо!

СПРАВИ ХЛІБОРОБСЬКІ

Стаття Н. Горбунова розказує про успіхи хліборобів артілі «Шлях Леніна». В господарстві працює 25 членів Товариства. Артіль успішно справилась з весняно-польовими роботами, заклала міцну основу врожаю 1971 року.

На партійних зборах, де обговорювалися завдання, поставлені XXIV з'їздом КПРС перед трудниками полів, секретар парткому

НА 8-9-й сторінках журналу добірка «В єдинім строю» має три підтеми: командири виробництва, чемпіон світу, орден за працю. Це розповіді про людей праці, людей, які поставили собі певні цілі у житті і йдуть до них упевнено і настирливо.

У першій — командири виробництва — автор Н. Андреева знайомить читачів із молодими спеціалістами Челябінського УВП.

...Тамара Попова, випускниця швейного технікуму — нормувальниця лабораторії. Тут всебічно пророблюється технологія нових моделей, уточнюються норми витрати тканини, перевіряються лекала. Праця тут відповідальна і творча, яка потребує максимум чіткості і уваги. Автор пише:

— Якщо вона помилилась, хоча б на сантиметр, це коштуватиме підприємству тисячі карбованців збитку.

Тамара Попова — чудовий товаріш, з яким охоче радяться друзі по роботі. Тамара захоплюється спортом, вона — беззмінний капітан збірної волейбольної команди області.

...Зіна Алексеева у минулому — швей-мотористка, майстер цеху. Та не зупинилась вона на цьому: вирішила продовжувати навчання. Закінчивши Кінешемський технікум, вона повернулася на підприємство і працює економістом. По суті Зінаїда Олександрівна виконує обов'язки інженера по праці. Про її роботу старший економіст УВП Л. М. Цветкова говорить — у Зінаїди неабиякі здібності і воля, це все те, що необхідне для продовження навчання в інституті.

...Тамара Слюсаренко відає підготовкою кадрів для УВП. До цього вона, після закінчення технікуму, пройшла трудову школу майстра, інженера ВТК, викладача, а з 1965 року очолює учбову

За кермом — глухі

«Перед тим, як сісти за кермо» — під таким заголовком в № 10 журналу за минулий рік був опублікований матеріал майора міліції державтоінспектора управління ГАІ МВС СРСР Н. Паршина, в якому повідомлялося про експериментальне вивчення можливостей допуску осіб глухих та туговуких до водіння автотранспортом.

В редакцію надходять повідомлення про те, як проходить цей експеримент.

ГОРЬКИЙ. 20 глухих робітників і службовців виявили бажання отримати права на водіння автотранспорту. Зараз вони повністю своїми теоретичними заняттями. БРЯНСЬК. 19 членів Товариства здали екзамен.

ЧЕЛЯБІНСЬК. В центральній районній раді ДТСААФ на курсах водіїв навчалось 20 чоловік. Зараз всі вони водять мотоцикли.

РОСТОВ-НА-ДОНУ. Із 17 автолюбителів, які були включені в експериментальну групу, вісім — здали теоретичну програму на відмінно.

ЦЕ ЦІКАВА, хвилююча зарисовка про Тамару Ермішкіну, випускницю Московського державного університету імені Ломоносова. Це розповідь про вольову дівчину, яка вирішила одержати вищу освіту, стати фізиком. До цього її готувала школа, сім'я...

Закінчила десятий клас із срібною медаллю. З хвилюванням несла документи в МДУ, який височить на Ленінських горах у Москві. Конкурсні екзамени витримала

Про людей хороших

частину підприємства. Як заступник директора УВП Тамара Василівна веде велику виховну роботу. Уроки по суспільствознавству читає цікавою дохідливою мовою. Вона не тільки вчить але й сама вчиться: вона студентка заочного відділення Московського педагогічного інституту.

Чемпіон світу

Це розповідь про майстра спорту СРСР Володимира Бубнова. Він один із ведучих лижників Володимирської області. Автор статті О. Литвинський перераховує нагороди майстра і цим підкреслює, що вони одержані в упертій спортивній боротьбі.

...1967 рік. Диплом III ступеня за виступ на першості Центральної ради ДСТ «Труд». В забігу на 30 кілометрів стартувало 300 найсильніших лижників країни. Володимир Бубнов фінішував третім.

...1968 рік приніс йому перемогу на всіх трьох дистанціях першості глухих РРСФР.

Зима цього року поповнила колекцію спортсмена ще трьома медалями зарубіжної чеканки. Дві золоті і одна срібна медалі завойовані на VII Міжнародних зимових іграх в швейцарському містечку Адельбодене.

Як і в кожного спортсмена, так і у Володимира Бубнова є свій

наставник, вчитель, тренер. Живе у невеличкому місті Мстера Іван Сергійович Мішин — викладач фізкультури у місцевій школі. Це перший тренер теперішнього чемпіона світу В. Бубнова. В 1962 році В. Бубнов виконав норматив третього розряду, ставши чемпіоном школи. У тому ж році з'явився перший запис у його трудовій книжці — робітник Володимирського тракторного заводу.

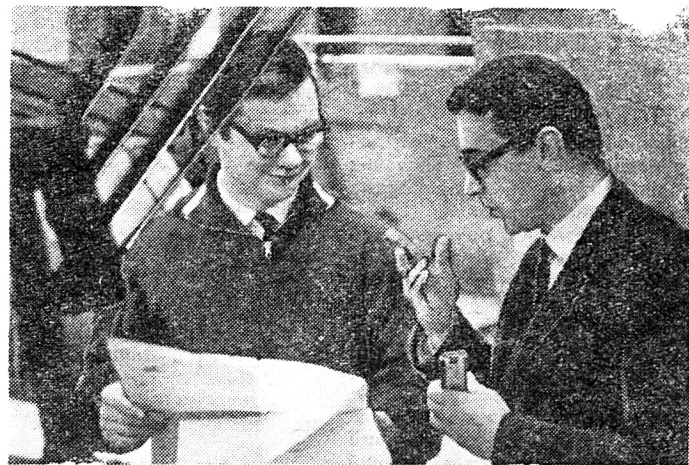
Скоро десять років, як В. Бубнов працює на заводі. Знаходить час для спорту і навчання. Ударник комуністичної праці, активний учасник в громадському житті: член правління обласної організації Всеросійського товариства глухих, член обласної спортивної комісії, громадський тренер.

Нещодавно його прийнято в члени КПРС.

Найвища нагорода

Орден Леніна на грудях у століття Тульської меблевої фабрики Сергія Миколайовича Гамаюнова. Більше тридцяти років він віддав цьому підприємству, прийшовши сюди дев'ятнадцятирічним юнаком.

— Висока нагорода Батьківщини, — говорить С. Гамаюнов, — це, насамперед, свідчення того, що праця простого робітника в нашій країні дійсно стала справою доблесті і честі.

ВКЛАД СПТКБ

За чотири роки, які розділяють два з'їзди, колектив Спеціального проектно-технологічного конструкторського бюро розробив понад 60 комплексних проектів і майже стільки проектів технологічних процесів. По документації, яку виготовило СПТКБ випускаються компресори на Челябінському УВП, насоси і сидіння для машиністів — на Калінінському, світильники — на Черкеському, пластмасові комплектуючі деталі до світильників — на Краснодарському...

У співдружності з деякими науково-дослідними інститутами та лікувальними закладами створено 14 сурдотехнічних апаратів та приладів.

Випускниця МДУ

і була зарахована на вечірнє відділення. Вдень працювала фасувальницею в аптеці, увечері — вчилася. Нелегко було, та шість років напруженої праці уже позаду. В 1969 році Тамара закінчує університет і ось уже два роки працює в одному, з наукових інститутів Москви за спеціальністю радіофізика...

Якось Тамара Ермішкіна завітала в редакцію журналу.

— Буквально на декілька хвилин, — ще з порога сказала вона. —

Спішу на репетицію... Автору цієї зарисовки Б. Содружину вдалося максимально використати ці обіцяні хвилини. Виявилося, що Тамара працює, мріє про навчання в аспірантурі. А зараз в години відпочинку захоплюється танцями. Днями має відбутися її дебют, хвилюється... Відвідує любительську кіностудію, їй доручили музичне оформлення фільму за оповіданням О. Геліна «Я бачу музику». Така вона неспокійна Тамара. Щастя тобі в науці і на сцені!

На Московському УВП-2 працює біля 400 чоловік. Підприємство випускає десять видів продукції, чоловіче і жіноче взуття, метали, фурнітуру для штор, друкарську продукцію тощо. З 1959 року УВП — в новому виробничому корпусі. На фото: (зліва) — нова конвеєрна лінія на дільниці по виробництву взуття.

При Центральному правлінні Всеросійського товариства глухих створене спеціальне конструкторське бюро.

На фото (справа): головний конструктор В. САВЧЕНКО і начальник відділу В. ХОБОТ.

Спецзавдання Мохова

«Якщо на небі є зорі — значить, хтось їх запалює», — говорив поет.

Одним із тих, хто засвітив першу зірку над Спаською баштою Кремля, був Мохов. Більшість знає Бориса Петровича як старого робітника Товариства. Але, мабуть, рідко хто згадує, що теперішній голова Свердловського правління ВТГ — за професією художник по каменю.

...У 1933 році Мохов закінчив Уральський художньо-промисловий технікум і поступив на Свердловський гранітний завод № 5. Тут він майже без відриву працював до 1943 року. Інструментальник, хронометрист, начальник ВТК, начальник художнього цеху... Про цей час у нього залишилися багаті згадки.

...1937 рік. Цех одержав урядове завдання виготовити перші червоні зорі, які б світилися, для Кремля. (До цього Спаську та інші башти вінчали зорі із високолегованої нержавіючої сталі, вага кожної з них була 1300 кілограмів).

Нові п'ятикутні двомертові зорі зробили із уральського самоцвіту — гранованого топазу. На кожну із них пішло біля 800 камінців. Але ці коштовні зірки темніли від пилу. І через півроку їх замінили на рубінові — із штучного рубінового скла з підсвічуванням лампами.

...1939 рік. Цех одержав замовлення виконати Герб Радянського Союзу для Всесоюзної сільськогосподарської виставки. Виготовити його доручили кращим майстрам — мозаїку В. А. Семенову, ювеліру А. П. Петрову і художнику Б. П. Мохову. Герб зробили із російських самоцвітів, кристалю, бронзи.

Більше тридцять років пройшло з того часу, як Борис Петрович залишив гранітну справу. Та адміністративна робота не вбила в нього душі художника. Про уральські самоцвіти він може розказувати годинами.

— Ми бачимо пам'ятник французькому письменнику-борцю Анрі Барбюсу біля Кремлівської стіни. Він зроблений із одного куска каменю — родоніту. На Уралі його називають «орлець». Це камінь червоного, як кров кольору з чорними прожилками. Але зустрічається і темно-розовий, на диво красивого відтінку.

І сьогодні голова Мохов не відмовляє собі в задоволенні полюбуватися незвичним самоцвітом, потрудитись над його шліфуванням. Він і туристів будинку культури надихнув на пошуки самоцвітів, на створення колекцій. І майже після кожного походу в гори вона поповнюється новими експонатами.

О. ВОЛКОВА.

ДЕСЯТЬ ПРОПОЗИЦІЙ СЛЮСАРЯ

Слюсар Омського авторемонтного заводу П. П. Челноков — один з кращих раціоналізаторів підприємства. В останній час він подав десять раціоналізаторських пропозицій, і кожна з них дала значний економічний ефект, сприяла підвищенню продуктивності праці, покращила культуру виробництва.

Дотримав свого слова П. Челноков, достроково виготовивши комплект штампів. Ця оснастка була необхідна для виготовлення задніх ліхтарів автомашин «Волга».

Ім'я передового виробника занесено на Дошку пошани.

ЦИФРИ І ФАКТИ

* Журнал «Життя глухих» друкується в одній із найстаріших друкарень країни — друкарні «Гудок». Журнал надходить в 5487 міст і селищ нашої країни.

* Перший номер «ЖГ» вийшов в 1957 році — тиражем 7 тисяч екземплярів. Щомісячний тираж «ЖГ» сьогодні — 48 тисяч примірників. Це практично означає, що кожна сім'я членів Товариства випикує журнал.

* В 1970 році в санаторіях, будинках відпочинку відпочило по безкоштовних і пільгових путівках біля десятих до половини тисяч членів Товариства.

* Понад 200 тисяч глядачів відвідало спектаклі Московського Театру міміки та жесту за останні чотири роки.

* До X з'їзду Театр міміки та жесту готує спектакль білоруського драматурга А. Делендика «Грішна любов», присвячений темі Великої Вітчизняної війни.

* В республіці діє дев'яносто сім шкіл для глухих і 41 школа для глухих дітей. В них навчається біля 23 тисяч дітей.

* Інститутом дефектології АПН СРСР організовується VI наукова сесія, на якій будуть підведені підсумки досліджень за чотири роки. На сесію представлено понад 500 доповідей, тези яких складуть спеціальний збірник, що охоплює всі питання дефектології.

У числі доповідачів 45 гостей з-за кордону.

* Новий факультет правопроведення та обліку в системі соціального забезпечення відкрито при Ленінградському відновному центрі. За чотири роки навчання майбутні юристи вивчать теорію держави і права, трудове і пенсійне законодавство та інші дисципліни.

* В П'ятогорську вперше проведено краєвий жіночий шаховий турнір. Ріма Полібіна виграла дванадцять зустрічей і дві закінчила вничію, завоювала звання чемпіонки краю.

Переможцем чергового чемпіонату в Кисловодську вийшов кандидат в майстри Віктор Заїкін. Він одержав дев'ять перемог і одну гру звів вничію.

На фото: (вгорі) викладач Володимир Федорович ЧЕКАЛОВ — член Спілки художників, голова методичної комісії в майстерні живопису дає пояснення студенту III курсу Анатолію КАСЯНОВУ. Внизу: загальний вигляд цеху ширвжитку УВП центру.

ОДНЕ з найбільших учбово-виробничих підприємств в системі Всеросійського товариства глухих — Ленінградське УВП. 15 чоловік працює тут. Лише два роки тому підприємство перейшло в новий чотирьохповерховий корпус.

В кооперації з Ленінградським оптико-механічним об'єднанням підприємство виготовляє підсилювачі для пересувних кіноапаратів. Зкладання їх поставлено на замовлений імпульсний конвейер. 57 робочих місць. Кожні дві хвилини конвейер пересувається, а за цей час робітник встигає виконати свою операцію.

Робота конвейера контролюється автоматичним пультом управління, який в залежності від потреби може регулювати імпульс конвейера від 2 до 10 хвилин.

Підприємство виготовляє п'ять видів підсилювачів, аварійні суднові сигнальні ліхтарі, звукові гор-

ЛВЦ: ПАВЛОВСЬК, КОМУНАРІВ, 18

ЛВЦ — ЛЕНІНГРАДСЬКИЙ відновний центр — об'єднує: слухомовну лабораторію, політехнікум з поліграфічним, культосвітнім і художньо-оформлювальним відділами, професійно-технічне училище та УВП.

Головне завдання слухомовної лабораторії — визначити найбільш раціональні умови і методи виховання словесної мови, як основного засобу спілкування.

У ЛВЦ на основі спеціальної слухомовної роботи, яку веде молодий кандидат педагогічних наук Софія Володимирівна Соколова, здійснюється загально-освітнє та професійне навчання глухих.

При ЛВЦ є учбово-виробниче підприємство — база для проведення практики тих, хто навчається. УВП одночасно є базою для професійного навчання глухих.

Вища ланка ЛВЦ — Політехнікум з факультетами: художньо-оформлювальний, — строк навчання п'ять років. В 1971 році вже випущено дві групи — 16 чоловік. На факультеті десять груп загальною кількістю 120 чоловік. В програму навчання факультету включені: загально-освітні дисципліни, спеціальний цикл і слухомовна робота;

факультет культосвітньої роботи — строк навчання чотири роки. Факультет готує клубних працівників для Товариства. В цьому навчальному році

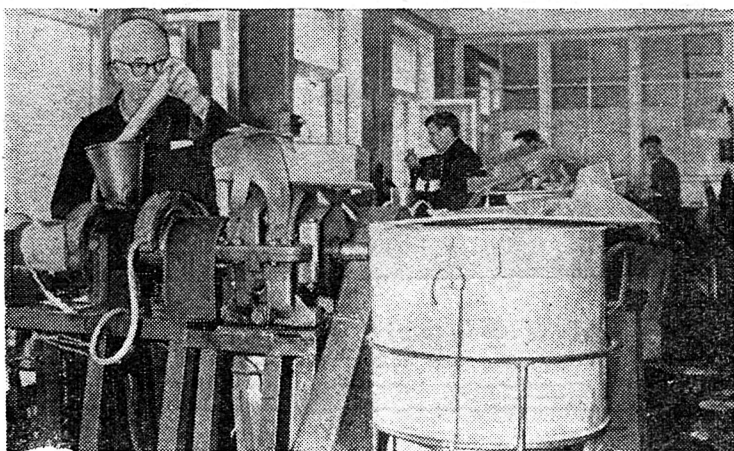

вперше організовано факультет правопроведення та обліку, який готує спеціалістів з середньої юридичною освітою для системи соціального забезпечення. Строк навчання 3 роки і десять місяців. Середня ланка ЛВЦ — технічне

училище, до якого приймаються особи з освітою 10—12 класів. Училище дає робітникам повну середню освіту і професію лінотипіста, палітурника і поліграфіста ручного набору. Строк навчання лінотипістів 4 роки.

Учбово-виробниче підприємство при ЛВЦ випускає товари народного споживання.

Створений сім років тому, Ленінградський відновний центр веде велику виховну роботу з молоддю не тільки в межах учбових корпусів. Директор ЛВЦ Й. Ф. Гейльман розповів про форми і методи спілкування з чучими. Частими гостями в ЛВЦ бувають студенти ленінградських інститутів. Такі вечори-зустрічі організовують самі слухачі ЛВЦ. Це — прищеплює їм навички самостійної роботи, посилює їх відповідальність за проведення подібних заходів, таке спілкування з чучими дає їм змогу обмінятися думками, готує їх до життя з чучими.

В ЦЕХАХ ЛЕНІНГРАДСЬКОГО УВП

ни-сирени, які призначені для подачі сигналів суднами, коли на морі стоїть туман, паперові виробни, пожежні рятівні пояси...

Окремі цехи, — говорить начальник виробництва Лев Миронович Слободкін, — працюють у нас у дві зміни.

— Лев Миронович, а які переваги імпульсного конвейера?

— Раніше було так: поки стрічка конвейера рухається, робітник тягнеться руками назустріч деталі. Хоча встигнути зробити вчасно свою операцію. Тягнувшись руки і тоді, коли вже деталь сходила з його робочого місця. Це дуже стомлювало людину. А тепер — дві хвилини досить, щоб робітниця виконала операцію, а в деяких навіть залишається час на відпочинок...

З розмови виявилось, що підприємство до недавнього спеціалізувалося на пошитті білизни.

— Як ішла перекаліфікація людей? — спитав я.

— Це дуже складна і нелегка справа. Швей-мотористок потрібно було навчити оволодіти спеціальністю монтажниць електроприладів. Навчити розбиратись в схемах, оволодіти майстерністю швидкого паювання і т. д. Цей процес і зараз у нас ще йде. Спеціальні групи навчаються в класах поки буде повністю встановлено обладнання. — Відверто кажучи, у всьому нам допомогли кадрові робітники.

Ми зайшли у штампувальний цех. Характерний гул пресів, одномоментне побрязкування листового заліза:

— Ось один із наших ветеранів, — знайомить Лев Миронович, — штампувальник Олексій Михайлович Алексєєв. — На хвилюк автомат виключено. Міцний потиск робочої руки. В блокут лягають скупі, але емкі рядки: «Ударник комуністичної праці, щомісячні норми виконує на 175-180 процентів на протязі останніх трьох років».

Далі йдуть і йдуть все нові і нові прізвища. І в кожного щось своє, особливе. Михайло Родіонович Сурін — налагоджувальник, відмінний раціоналізатор. Контрольний майстер Олексій Петрович Карпов, старший майстер Галина Гур'янова... Так, цьому великому і здруженому колективу всяка справа під силу.

Уже в кабінеті головного інженера Микити Прокоповича Титова дописувались останні рядки: річне завдання по випуску валової продукції — 6 мільйонів 300 тисяч карбованців. Колектив з честю справився з минулорічним завданням і зараз є всі підстави думати, що план першого року нової п'ятирічки буде успішно виконано.

...В травневому надвечір'ї десь на Неві пробасив пароплав.

— Це наш, — сказав Микита Прокопович. — Пого бас я розпізнаю серед сотень інших. Попрощались. І вже на подвір'ї знову почувся гудок пароплава.

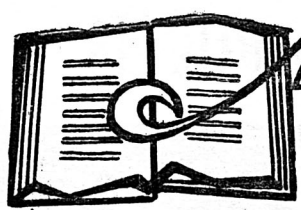
— Це ваш, — сказав я. — На цей раз помилились. Це не наш, — усміхнувся Микита Прокопович і ще раз потис на прощання руку.

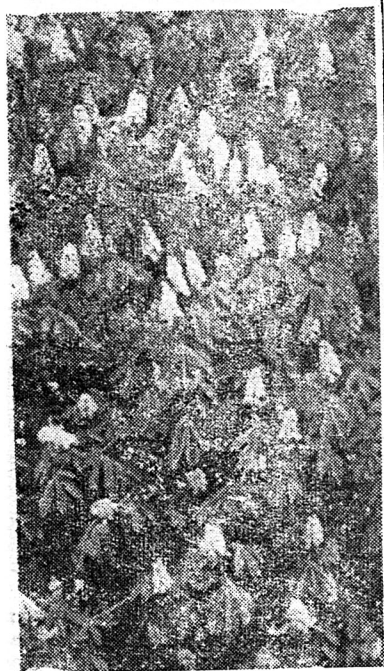
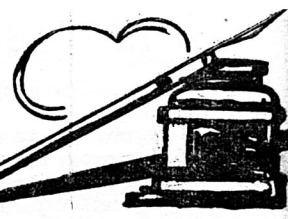
Ленінградське учбово-виробниче підприємство. Складальний цех. На імпульсному конвейері йде складання підсилювачів для пересувних кіноапаратів. На фото: монтажниця Е. І. Петецька.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

29 травня 1971 р.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Знову цвітуть каштани...

СОЛОВЕЙКОВІ

Співець любові... Хто його не знає?
Натхненним співом він полонить світ:
Усе живе хвалу йому складає
Не день, не два — либонь мільйони літ.
І не одне він серце обігрів,
Розбудить мрії, почуття, думки,
Бо в його співі смуток і надія
Ідуть до нас крізь стомлені віки.
Безсилий сам, обійме небо й сушу,
До велета у співі доросте...
Чи ж не тому він так бере за душу
Що все в нім щире, людяне, просте?
І гірко знати, що в усі гаї,
Крім солов'їв, ще й сови прилітають.
Спів губить регіт: «Що ті солов'ї?
Мільйони літ одне і те ж співають!».

Вчила мати колись:
Не сумуй, не журись,
Як прийде в хату скрута чи горе.
Не заплющуй очей,
Не цурайся людей —
З ними всяку недолу побореш.
Разом з ними іди
Й не страйся біди,
Бо її у житті не минути.
Бережи з юних літ
Дорогий заповіт:
З людьми треба людиною бути!
Вже сплило півжиття,
Та нема забуття:
Більш, ніж болю, недолі і скрути
Я боюся завжди
Однієї біди:
Невміння людиною бути.

Г. ШВЕЦЬ.

Еще спустя много лет
после конца войны люди
продолжают получать
известия о гибели
близких «похоронки».

Я забежала к знакомой девчонке:
Надина мать чуть живая лежит.
«Надя в аптеке... пришла похоронка...
Вася-то... Ва-а-сенька!.. Сын наш...
убит!»
Вася убит?! Но войны — то
ведь нету!
Нету давно. Так откуда беда?

Весняна повінь.

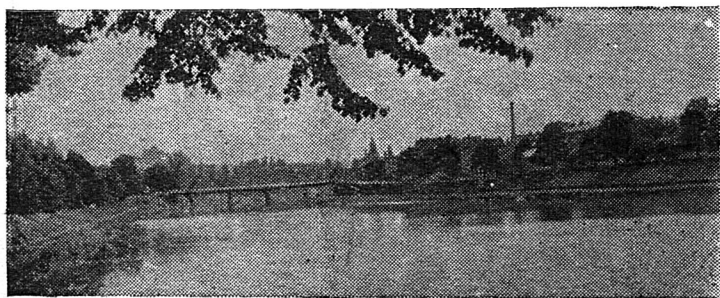
На другій і третій сторінках цього номера ми друкуємо матеріали про трудові будні членів Всеросійського товариства глухих, про навчання і їхні плани на майбутнє.

Одночасно ми маємо нагоду познайомити читачів газети і з деякими поетами, вірші яких передруковуємо з цього ж номера журналу «Жизнь глухих».

Доброе слово

Доброе слово — теплое слово.
Как не хватает его нам порой!
Может быть, в век наш, такой боевой,
Самое важное — теплое слово.
Доброе слово — доброе дело.
Крылья — для сильных, для слабых — плечо.
Вот почему говорим горячо:
Доброе слово — доброе дело.
Доброе слово — добрая слава.
Для человека — превыше всего
Гордое честное имя его!
Доброе слово — добрая слава.
Доброе слово — щедрое слово.
Самый сердечный и радостный дар.
Пусть нам сопутствует в жизни всегда
Доброе, мудрое, светлое слово!

И. РУБИН.

Одшуміла повінь, одгули мости...
Спокійно несе свої води Уж-ріка.

Критикам

Иные говорят: «Не может быть,
Чтоб стих мог получаться у глухого!»
Где взять слова, чтоб людям объяснить
Про чувство ритма, про звучанье слова?
Как объяснить, что нас ведет мечта
В мир песенный дороюю иною?
Я — глух. Но мне доступней, чем иным
Труд вдохновенный, дела просят руки.
Я верю — широко открыт глухим
Мир творчества — в искусстве и в науке.
И так ли нужен слух душе, когда
В ней творчества заложено начало?
Когда глухой Бетховен созидал —
Как для него симфония звучала?
Не слышал Эдисон, но он творил,
Борясь с бедою с мужеством железным.
В безмолвии Циолковский проложил
Дорогу к перелетам межзвездным...
Пусть глухоты стеклянная стена
Их окружала каждое мгновение —
Творцу не помешает тишина,
Когда живет он счастьем вдохновения.

Б. КОМАШИНСКИЙ.

ИДУТ ПОХОРОНКИ

Где похоронка блуждала по свету,
Чтобы нежданно нагрянуть сюда?
Надя и мать столько лет Васю ждали.
Да и отец, старый Митрич, твердил:
— Что ж, что без вести. Случаи бывали.

Что и без вести назад приходил...
(И впрямь приходили:
из плена вернется —
Он раненый в плен, без сознания, попал.
А то — из далекой Литвы отзовется:
Контуженый был, потому не писал).
Война есть война. Там все списки не точны.
(Поди их проверь в огневой полосе!)
К тому ж ненадежно работала почта:
Война адреса перепутала все.
Последние залпы давно отгремели,
Но горький итог несполна подведен.
И весть, что доставить тогда не успели,
Теперь адресату вручил почтальон...
В соседнем ли доме, или в дальней стороне
Без вести пропавших с надеждою ждут.
А к ним через годы идут «похоронки»,
Идут «похоронки». Идут и идут...
Г. НИКОЛАЕВА,

Друзья

Совсем беззвучно, молча
Качается слегка
Красивый колокольчик
Над рябью ручейка.
Ручей же без умолку
Звенит, поет о том,
Что рядышком нисколько
Не скучно им вдвоем.
Приник цветок пригожий
К веселому ручью,
Но прозвенеть не может
Он песенку свою.
Качается над лугом,
Покой ручья хранит,
А ручеек за друга
Звенит, звенит, звенит...

Н. АЛТУХОВ.

Тепловоз

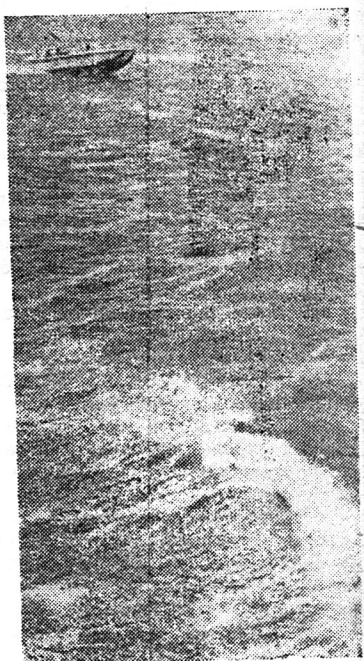
Вова кресло нам принес,
Табуретку — Миша,
Мы играем в «тепловоз»,
Не мешайте, тише!
Ну-ка, слушайте меня,
Бригадиром буду я.
Папин я свисток взяла,
Отправление дала.
Сразу ожил «тепловоз»
И поехал без колес.
Надувает щеки Миша,
Так гудит — соседи слышат.
Вдруг скамейка закачалась,
На пол с Мишей упала...
Миша, плакать постыдись,
Разве плачет машинист!!

* * *

ВЕСНА

Бурлит весенних чувств водоворот.
Панно цветов. Пернатый хор щебечет.
И первый приз в собрание лучших Мод
Весне по праву будет обеспечен.
О ней мечтаем все — и я, и ты:
Послушна ей зеленая держава.
И титул королевы Красоты
Весне дан от рождения по праву.
От ароматов улица тесна.
Зеленый трон оберегают люди.
Шумит Ее Величество весна,
Таких монархов мы свергать не будем!

М. ШЛЯХТ.

Хвиля дніпровська б'є...

Новизна

Наверно, с ветрами весны
Я жить начну сначала:
Я этой тонкой новизны
Зимой не замечала.
Иду — смотрю во все глаза,
В привычное не верю:
Какого цвета небеса,
Те, что зовутся серыми?
Они сиреневы? Иль нет,
Немного розоваты,
Они впитали и рассвет,
И влажные закаты.
Иду по лужам наугад,
Давным-давно промокла,
И удивляюсь, как горят
Под серым небом стекла.
Неуловима новизна,
Почти не ощутима,
Но схватит за сердце она —
Пройди попробуй мимо!
Она неслышимо всегда
Напоминает что-то,
Как та далекая звезда
За кромкою болота.
И я, впитав ее до дна,
До боли знаю все-же,
Что чем свежее новизна,
Тем прошлое дороже.

Н. НОВОСЕЛЬНОВА.

ГОСПОДАР ЗЕЛЕНОЇ СКАРБНИЦІ

Ліс співає свою неголосну пісню, відлунює пташиним гомоном сорочим скрекотом. На ганок ледь помітної з-за дерев хатини ви йшов літній чоловік. Замилуванням поглядом окинувши зелене море —

— Ось і забував ти, друже, — звернувся до нього в думці. — Що одна весна...
Вона в лісника вже шістдесят шоста. Більшу половину з цих років Ф. Махлярук охороняє ліс. Любить Федір Дмитрович свою професію. Коли б ви не завітали до другого обходу Вовковинецького лісництва Летицького лісгоспзагу, завжди знайдете старого в лісі. Він, хоч і розмовляє мовою міміки та жестів, буде дуже цікавим співрозмовником. Лісник покаже вам таємниці зеленого світу.

Он метнулася в гущавину прудкого косуля, затаїлася між розлогим гіллям кунія, поспішає лісовою стежиною борсук. Для косуль і зайців Федір Дмитрович виготовив годівниці, а для пернатих друзів розвісив понад шістдесят саморобних гнізд. На полях, д'яруги та балки, за ініціативою старого насаджено захисні смуги.

Нерідко Ф. Махлярука зустрінете на колгоспних зборах, в школі де він проводить бесіди з питань охорони та збереження лісу. З задоволенням слухають старого лісника, бо ніхто краще за нього не розкаже про лісових мешканців, про нашого зеленого друга.

Й. КЛЕЙМАН.

Хмельницька обл.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Центральне правління Українського товариства глухих і центральна ревізійна комісія УТОГ з глибоким сумом сповіщають про передчасну смерть директора Полтавського УВП-2

СКАЛЬСЬКОГО
ЛЕОНТІЯ ІВАНОВИЧА

і висловлюють співчуття сім'ї і рідним покійного.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74,
тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського товариства глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 856—5238. 71 р.